

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Kontaktikomission ja foorumin historia Carolyn Kendall, Yhdysvallat	2
Johtajuus, Jumala ja minä Line St-Pierre, Kanada	5
Seuraavan polven hengelliset johtajat Arnie Ondis, Yhdysvallat	6
Itsensä hallitsemisen taito Sheila Keene-Lund, Yhdysvallat	8
Ilmoitusten erityispiirteet – periaatteita johtajille Jeff Wattles, Yhdysvallat	10
Tervetulo puhe Rick Lyon, Yhdysvallat	13

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Apulaistoimittajat **Sherry Layton**

SherryLayton@duke.edu

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Risto Mäntynen ja Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada

gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Belarski** – Australia

merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA

makurtz04@maplenet.net

Sihteerit – **Susan Owen** – USA

susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA

documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta

Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia

vern@designnd.com.au

Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA

philtaylor@mindspring.com

Opintoryhmäkomitea – puheenjohtaja **Caio Gabriel Donega** – Brasilia

ubstydygroupchair@urantia-uai.org

Levityskomitea – puheenjohtaja **Bernie Belarski** – Australia

dissemination.uai@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta

chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA

ghtb@earthlink.net

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA

ricklyon@tctc.com

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Tervehdys, UAI Journalin lukijatoverit

UAI Journalin tässä numerossa käänämme katseemme heinäkuussa Chicagossa järjestettyyn johtajuussymposiumiin. Kysymyksessä oli poikkeuksellinen symposium, jossa oli edustettuna yli 20 maata. Puheet olivat dynaamisia, valaisevia ja inspiroivia. Puhujina esiintyivät Carolyn Kendall, Gaétan Charland, Mo Siegel, Barbara Newsom, Linda Busell, Jeff Wattles, Phil Taylor, James Woodward, Sheila Keene-Lund, Pato Banton, Robert Ezri, Line St-Pierre, Charles Laurence Olivea, Tonia Baney, Caio Donega, Kathy Wanemacher, Normand Laperle, Arnie Ondis, Betty Lou Wallace ja Bill & Share Beasley.

Koska palstatila ei riitä kaikille esityksille, olen valikoinut niistä muutaman tähän numeroon ja julkaisen muut joulukuun Journalissa.

Ensimmäinen artikkeli on Carolyn Kendallin *Kontaktikomission ja foorumin historia*. Carolynin videoesitys johdatti meidät vuosien taakse ja sieltä takaisin tähän hetkeen. *Foorumin todellinen tarkoitus putkabi esiin tuona nimenomaisena päivänä. Tohtori Lena oli poissa kaupungista, ja tri William laverteli. Ryhmälle ilmoitettiin, että se kutsuttiin osallistumaan uuden ilmoituksen alkuunsaattamiseen. Ryhmäläisten tehtävänä oli kirjoittaa paperille kaikki kysymykset, jotka vain olivat joskus heitä ja ihmiskuntaa askarruttaneet – kysymykset Jumalasta, kosmoksesta, kuolemanjälkeisestä elämästä, ihan mistä vain.* Carolynin käyttämä video on ostettavissa säätöön kautta.

Seuraavan artikkelin *Johtajuus, Jumala ja minä* on kirjoittanut Line St-Pierre. Line vastaa yhteen erittäin tärkeään kysymykseen todetessaan: *Opimme perheessä, koulussa, työssä, kaikkialla. Mutta miten opimme tuntemaan Jumalaa, hänen olemustaan ja hänen tahtonsa täyttämistä? Vastaus on yksinkertainen muttei taianomainen; meidän on yritettävä järjestää elämämme ja tehdä hengellisen kasvumme edellyttämät päätökset. Meidän tulee oppia kulkemaan käsi kädessä Jumalan kanssa.*

Kolmannen esityksen *Soihdun siirtäminen* laatija on Arni Ondis, ja se on olennaisen tärkeää luettavaa. Arnie on löytänyt avaimen ilmoituksen eteenpäinviemiseen, sillä hän sanoo: *On aika siirtää soihtu uudelle johtajien sukupolvelle ja luoda kestävä kehityksen malli jatkuvaa*

uusintumista varten. – – luoda yhdenmukainen ohjaajien ja opintoryhmien verkosto, joka pyrkii jatkuvasti vastaamaan seuraavan sukupolven hengellisiin tarpeisiin tuomalla heille Urantia-ilmoituksen ja joka tukee heidän hengellistä kasvuaan ja kehittää heidän johtajapotentiaalejaan.

Neljännän artikkelimme *Aikakausikohtaisten ilmoitusten erityispiirteet – periaatteita johtajille* kirjoittaja on Jeff Wattles. Se on mainio ohjeisto meille kaikille. *Johtajuuden resepti edellyttää kolmea ainesosaa: innokasta Urantia-kirjan opiskelua, huomattavaa yhteyttä evolutionaariseen tietoon ja äärimmäisen suurta omistautumista jumalallisille metodeille korkeiden päämäärien tavoittelussa. Minä uskon, että me näkymättömien ystäviemme johdattamina lopulta onnistumme Urantia-kirjan subteen.*

Rick Lyonin kirjoittama viimeinen artikkelimme on hänen avauspuheensa johtajuussymposiumissa. Sijoitan sen viimeiseksi palauttaakseni mieleenne koko tapahtuman ja puhujien antaumuksellisuuden heidän esittäessään näkemyksiään ja ymmärrystään *Urantia-kirjan* opetuksista. UAI:n missiona on tukea opintoryhmiä ja edistää *Urantia-kirjan* syvällistä opiskelua: Päämääränämme on tuottaa opettajia ja johtajia viidettä aikakautista ilmoitusta varten ja jakaa nämä oppimme veljimme ja sisartemme kanssa Urantialla. – – Puhumme usein ”omasta missiostamme”, mutta Mark Kurtz muistutti minua siitä, ettei kysymys ole ”meidän” missiostamme. Tämä on Kristus Mikaelin missio, sillä hän antoi luvan *Urantia-kirja*projektille ja me kaikki osallistumme ”hänen” suunnitelmaansa Isämme tahdon mukaisesti. Voisiko mikään olla sitä tärkeämpää? Voisiko tällä planeetalla olla mitään otollisempaa tilaisuutta kuin palvella tämän ilmoituksen johtotehtävissä? Minulla on siihen vastaus. Onko sinulla?

Tämän vuoden viimeinen numeromme jatkaa johtajuussymposiumin esitysten sarjaa.

Hyviä ja valaisevia lukuhetkiä

Suzanne Kelly

Kääntänyt Seppo Kanerva

Kontaktikomission ja foorumin historia

CAROLYN KENDALL
Yhdysvallat

Tarina alkaa 1.10.1922 – Chicagon perinteisenä muuttopäivänä. Lämpötila oli 18 astetta, ja oli poutaa. Muuteltuaan 25 vuoden ajan asunnosta toiseen muuan keski-ikäinen pariskunta teini-ikäisine poikineen asettui pysyvään kotiinsa Diversey Parkwayn numeroon 533. Uusi talo toimisi myös heidän työtiloi-
naan.

Heidän piti löytää sihteeri, joka auttaisi sen *toisen* projektin parissa; sen, joka piti heidät jalkeilla yökaudet. Heille oli kerrottu, että työtaakka kasvaisi moninkertaiseksi. ”Tarvitsemme sihteerin, jonka taidot ovat yliver-
taisia”, sanoi tohtori William Sadler. Tohtori Lena Sadler säesti: ”Emme osaa pikakirjoitusta emmekä kirjoita koneella.” Pariskunta oli vakuuttunut siitä, että sopiva sihteeri löytyisi.

Eipä aikaakaan, kun tohtori Lenalla oli hoidettavanaan 32-vuotias nainen Columbus-sairaalassa. Nainen oli loukkaantunut auto-onnettomuudessa. Pitkä, jalat tukevasti maassa oleva nainen oli muuttanut hiljattain Minnesotasta Chicagoon. Lääkäri ja potilas löysivät kohta toisensa. Potilas kertoi tohtori Lenalle, että hän mielensä oli ruvennut epätavallisella tavalla oikuttelemaan. Johtuiko se kenties onnettomuudesta? Tohtori Lena kuunteli korvat höröllään. ”Kutsutaanpa mieheni tänne”, hän sanoi. ”Hän on psykiatri.”

Osoittautui, että nainen oli taitava sihteeri ja yksi keskuspankin Chicagon-konttorin johtajista. Hänen työhään oli lähettää satoja pankkitarkastajia kaikkialle keskilänteen. Tuonkaltainen ihminen olisi taattu suoja petoksia vastaan. Hänen nimensä oli Emma Louise Christensen, ja hänet tunnettiin myös Christynä. Pian selvisi, että Christy oli juuri se sihteeri, jota lääkäripariskunta oli etsiskellyt. Lopulta Christy muutti asumaan tohtoreiden Williamin ja Lenan luokse Diversey Parkwayn 533:een. Sadlerit kuvailivat Christylle muuatta psykiatrista potilastapausta, jota he olivat tarkkailleet miltei 20 vuoden ajan. Näkymättömät taivaalliset olennot näyttivät puhuvan tämän potilaan, nimettömäksi jäävän herrasmiehen, kautta. Toimisiko Christy sihteerinä öisissä istunnoissa, merkitsisi muistiin ja puhtaaksikirjoittaisi taivaallisten olentojen sanat? Christy suostui oitis.

Viisikymmentäviisi vuotta myöhemmin Christy muisteli: ”Olin utelias, mutta en ymmärtänyt, mihin olin itseni saattanut.” Kun häneltä kysyttiin, mitä olisi tapahtunut, jos hän ei enää pystyisi kirjoittamaan tai naputtamaan kirjoituskonetta, hän vastasi: ”Arvelen, että he olisivat etsineet jonkun toisen.”

Sadlereiden perhekunnan kaksi muutakin jäsentä olivat tekemisissä salaisen potilaan kanssa: Lenan sisar Anna Kellogg, valtuutettu sairaanhoitaja, ja tämän aviomies Wilfred Kellogg, joka toimi tohtorin liiketoimien hoitajana. Sadler-Kellogg-kvartetti ja Christy olivat ainoat henkilöt, jotka olivat kuulleet taivaallisten vieraiden puhuvan. He – Christy mukaan lukien – olivat alkuperäinen kontaktikomissio. Sadlerit alkoivat esitellä ystävilleen Christyn ottotyttärekseen, vaikkei

häntä koskaan muodollisesti adoptoitukaan. Sadlereiden ainoa eloon jäänyt poika, William Jr., oli 16-vuotias. Kelloggeilla oli 9-vuotias tytär, joka oli täysin kuuro.

Foorumin varhaisvuodet

Eräänä sunnuntai-iltapäivänä Diversey Parkwayn 553:ssa koettiin uusi tärkeä tapahtuma. Uusi sosiaalinen ryhmä muodostui. Ryhmää kutsuttiin foorumiksi, ja sen kokoukset alkoivat 11.2.1923. Näennäisenä syynä siihen, että vieraita kutsuttiin heidän kotiinsa, oli tarve pitää yhteyttä entisiin potilaisiin. Emme tiedä, oliko foorumi Sadlereiden idea, vai oliko niin, että ilmoituksenantajat ehdottivat heille tällaisen ryhmän muodostamista.

Salonkityyppiset kokoontumiset olivat osa 1920-luvun kulttuuria. Koollekutsuja esitelmöi tunnin ajan jostakin aiheesta, ja seuraavan tunnin ajan vieraat esittivät kysymyksiä. Tohtori William Sadler luennoi sellaisista aiheista kuin ”primääriset vaistot ja emootiot”, ”perinnöllisyys”, ”darwinismi” ja ”eugeniikka”. Vuonna 1923 isäni, Clarence Bowmanin, ystävä ja tri Sadlerin entinen potilas esitteli hänet foorumille.

Foorumin todellinen tarkoitus

Foorumin ollessa eräänä joulukuisena sunnuntaina 1924 koolla tohtori William viihdytti sitä kertomuksella omasta osallisuudestaan eräässä tutkimustriossa; se jahtasi huijareita, jotka olivat olevinaan kuolleiden henkiä esiin manaavia medioita. Hänen toimintakumppaneinaan olivat Howard Thurston, kuuluisa ja taitava taikuri, ja lisäksi rikosetsivä Chicagon poliisista. Muuan foorumilainen kysyi, oliko todennäköistä, että jotkut transsimediat saivat viestejä todellisilta enkelien kaltaisilta henkiolennoilta.

Foorumin todellinen tarkoitus putkahti esiin tuona nimenomaisena päivänä. Tohtori Lena oli poissa kaupungista, ja tri William laverteli. Ryhmälle ilmoitettiin, että se kutsuttiin osallistumaan uuden ilmoituksen alkuunsaattamiseen. Ryhmäläisten tehtävänä oli kirjoittaa paperille kaikki *kysymykset*, jotka vain olivat joskus heitä ja ihmiskuntaa askarruttaneet – kysymykset Jumalasta, kosmoksesta, kuolemanjälkeisestä elämästä, ihan mistä vain.

Hän teki selväksi, ettei hän itse ollut vakuuttunut niiden ilmiöiden aitoudesta, joita hän, Lena ja Kelloggit olivat olleet todistamassa. Tohtori William oli kaikin keinoin yrittänyt päästä selvytyteen tapauksesta. Muuan näkymätön persoonallisuus, nimeltään Makiventa Melkisedek, informoi ryhmää, että tuloillaan oli uusi ja ihmeellinen ilmoitus. Tohtori William toivoi, että ryhmän esittämät kysymykset auttaisivat paljastamaan, oliko meneillään suuri huijaus. Tuohon mennessä vastaanotetun aineiston hengellinen laadukkuus oli vaikuttanut suuresti tohtori Lanaan ja Kelloggeihin.

Melkisedekin vierailu tapahtui 11.2.1924, eli tason vuosi foorumin ensimmäisen kokoontumisen jälkeen.

Tammikuussa 1925 alkoi saapua vastauksia foorumilaisten kysymyksiin. Ne olivat muodoltaan täysimääräisiä kirjan lukuja. Ensimmäistä 57 luvun sarjaa laajennettiin vastauksena lisäkysymyksiin. Ensimmäiset luvut saatiin yksi tai kaksi kerrallaan. Ne olivat kaikki vastauksia kysymyksiin. Ellei ollut kysymyksiä, ei ollut myöskään vastauksia. Vuonna 1935 saatiin kokonainen kirjan osa (IV osa) yhdellä kertaa. Jeesuksen syntymäpäivää vietettiin ensimmäisen kerran elokuun 21. päivänä 1935. Foorumi tarkisti kaikki luvut mahdollisten moniselitteisyyksien ja selvennystä kaipaavien kohtien varalta. Taivaalliset olennot, joista puhuttiin nyt ilmoituksenantajina, suorittivat lopulliset korjaukset.

Kun kahtatoista apostolia käsittelevä luku saapui, tohtori William häkeltä. Sen laatijat olivat tunkeutuneet kahdentoista ainutlaatuisen ihmisen mieleen, ja he esittivät kertomuksensa johdonmukaisesti. ”Heitin pyyhkeen kehään”, julisti tohtori William. ”Olen psykiatri, ja osaan hommani. En pystyisi luomaan näin johdonmukaista ja aukotonta luonnehdintaa kahdestoista miehestä.” Tohtori Williamin epäilykset murtuivat.

Foorumiin osallistui kaikkiaan 485 henkilöä vuosien 1923 ja 1956 välillä. Ennen vuotta 1955 foorumilaisilla ei ollut kokouksissaan luettavinaan kopioita kirjan luvuista. Lukuja ei saanut viedä rakennuksen ulkopuolelle. He eivät myöskään saaneet tehdä muistiinpanoja. Heiltä vaadittiin vaitiololupaus. Nykyisin me kutsuisimme foorumia fokusryhmäksi. Sen jäsenet kuuntelivat lukujen luentaa, samalla kun taivaalliset persoonallisuudet tarkkailivat heidän reaktioitaan. Ilmoituksenantajat trimmasivat lukuja saadakseen ne siten ihmisille ymmärrettävimmiksi. Foorumilaiset eivät koskaan *kuulleet* tai nähneet taivaallisia vierailijoita. Foorumin ainutlaatuisuudesta huolimatta jotkut sen jäsenistä erosivat, sillä aineisto oli liian vaativaa, liian vaikeaa tai kiinnostamattonta.

Foorumilaiset saivat tietää, että 11.2. oli Jeesuksen Ajatuksensuuntaajan lahjoittamispäivä. Se Universaalisen Isän osanen, joka annettiin lainaksi tälle Nasaretissa kasvavalle pikkupojalle, oli aivan kuin kenen tahansa ihmisolennon Ajatuksensuuntaaja missä tahansa asuttujen universumien piirissä.

Bill Sadlerin osuus

Palattuaan takaisin merijalkaväessä suorittamaltaan komennukselta vuonna 1928 William S. Sadler Jr. (Bill) lumoutui kirjan luvuista. Hän antautui lukemaan niitä ja kirjoitti kysymykset, jotka johtivat Korkeinta Olentoa käsittelevien lukujen antamiseen. Billistä tuli kontaktikomission jäsen, ja hän oli erinomainen foorumin opettaja 1940-luvulla ja 1950-luvun ensimmäisinä vuosina. Hän oli älyllinen, väliin tunteellinen ja usein ylenkatseellinen. Hän poistui mansiomaailmoihin 22.11.1963.

Kaikki kontaktikomissiolaiset ovat nyt edesmenneitä. Komissiolaiset olivat ainoita, jotka tiesivät, kuka ”kontaktihenkilö” oli, eli kuka oli se mies, jonka kautta ilmoitus toimitettiin perille. Foorumilaisista ei kukaan

muu koskaan tavannut miestä, ei tiennyt hänen nimeään, syntymä- eikä kuolinaikaansa.

Ilman heidän antaumuksellisuuttaan, lojaalisuuttaan ja sisukkuuttaan jopa ajoittaisen epäilyksen ja epäuskon hetkinä, ilmoitusta ei olisi saatu toteutettua. Kukaan heistä ei hyötynyt luvista rahallisessa mielessä mitään. He itse asiassa uhrasivat vaatimattoman henkilökohtaisen varallisuutensa sen ryhmän hyväksi, joka kokoontui Sadlereillä 60 vuoden ajan.

Liittyminen foorumiin

Isäni suosituksesta liityin foorumiin lokakuussa 1951. Sain tietää, miten keskinäinen luottamus oli kehittynyt ihmisten ja taivaallisten persoonallisuuksien välillä ilmoituksen syntyä edeltäneinä vuosina. Kuusi kuukautta liittymiseni jälkeen minut palkattiin tri Williamin lääkäri- ja psykiatripraktiikan vastaanottovirkailijaksi. Siellä työskennellessäni kuulin foorumin tarinan ainakin kuusi kertaa. Puolisoni Tom ja minä tunsimme tohtori Sadlerin 18 vuotta ja Christyn 31 vuotta.

Potilaita autetaan auttamaan itseään

Tri William omisti koko ammatillisen uransa sille, että hän auttoi fyysisesti tai mielellisesti sairaita ihmisiä. Siitä huolimatta hän teki ilmoituksen tutuksi vain muutamalle potilaalleen eli niille, jotka olivat kykenevimpiä uskomaan ajatukseen näkymättömistä henkiolennoista ja jotka jo uskoivat jonkinlaiseen jumalakäsitykseen. Tohtori William ei halunnut olla mikään psyykkisesti riippuvaisten seuraajien kulttijohtaja. Hänen menetelmänsä oli innoittaa potilaita ajattelemaan itsenäisesti, ottamaan vastuu omasta mielensä ja tunnemaailmansa kohenemisesta, tunnistamaan lahjansa ja kehittämään rohkeutta. Hänen luonteensa ei kuulunut muihin ihmisiin kohdistuvan ylivoiman käyttö. Tri William tunsu syvää inhoa sellaisia ihmisiä kohtaan, jotka huijasivat pahaa aavistamatonta yleisöä tai jotka käyttivät hyväkseen herkkäuskoisia ja heikkotahtoisia ihmisiä.

Kokeneet opettajat

Jokaisella on *Urantia-kirjassa* suosikkikohtia. Tohtori Williamille niitä olivat *Vanhan testamentin* historia ja *Jeesuksen elämä ja opetukset*, joita hän vertaili *Raamatun* teksteihin. Hänen oppituntinsa alkuperäisessä Veljeskunnan koulussa olivat aina täynnä. Hän tunnusti, ettei hän ollut tutkinut II osaa yhtä paljon kuin muita ja että jotkin käsitteet hän oli ymmärtänyt vallon väärin. Johtaessaan keskustelua yhdestä fyysisestä maailmankaikkeudesta käsittelevistä jaksoista, hän törmäsi kohtaan, jota hän ei ymmärtänyt. Hän kysyi kuulijakunnalta, tiesikö joku mistä kohdassa oikein puhutaan. ”Tohtori, kappas, siinä on Einsteinin yhtälö: $e = mc^2$ ”, sanoi luonnontieteiden opettaja yleisön seasta. ”Ohhoh, enpä tiennytkään”, tohtori William ihasteli.

Jokaisella ensimmäiseen *Urantia*-seuraan kuuluvalla oli tilaisuus johtaa luvuista käytyä keskustelua. Jokaisen kokouksen jälkeen tri Sadlerillä oli tapana kävellä ensiesiintyjän eteen, kätellä häntä ja sanoa: ”Teitpä

hyvän työn! Ensi kerralla et ole läheskään yhtä hermostunut.”

Hän ei johtajana puuttunut muiden toimiin eikä hän tulkinnut *Urantia-kirjan* opetuksia muille.

Huomispäivän johtajien kouluttaminen

Sitten kun *Urantia-kirja* oli julkaistu, foorumilaisille annettiin tehtäväksi tehdä ilmoitus tutuksi omalle sukupolvelleen. Ja heille kerrottiin, ettei maailma ollut vielä valmis sen vastaanottamiseen. Jäsenet keräsivät yhteen tietämättömyytensä ja ryhtyivät levittämään *Urantia-kirjaa* ja sen opetuksia.

Nuorimmat lukijat olivat Urantia-yhteisön tulevaisuus, ja he saivat tohtori Williamilta ja Christyltä osakseen erityistä huomiota. Tohtori ja Christy uskoivat melkoisen määrän taustatietoa Urantia-järjestöjen tulevien johtajien tietoon. Christylle ja tohtori Sadlerille heidän taivaalliset työtoverinsa antoivat tehtäväksi kirjoittaa Urantia-ilmotituksen täysimittaisen historian, mutta heiltä loppui aika yksinkertaisesti kesken, ja he siirtyivät mansiomaailmoihin saamatta hanketta koskaan päätökseen. William Sadler kuoli 94-vuotiaana vuonna 1969, ja Christy 92-vuotiaana vuonna 1982. Christy eli kontaktikomissiolaisista kaikkein pisimpään.

Henkilökohtaisesti pidän Christyä monessa mielessä ilmoituksen todellisena ihmissankarina. Christy miltei pakotettiin todistamaan oikeudessa *Urantia-kirjan* alkuperästä, jonka yksityiskohtat hän oli sitoutunut olemaan koskaan paljastamatta; yksityiskohtiin kuului tieto kontaktihenkilön persoonallisuudesta. Christy oli 87-vuotiaana valmis menemään vankilaan, jos se olisi väistämätöntä.

Christyllä oli tarkka käsitys siitä, miten lukijakunnan tulisi laajeta. Hän sanoi: ”Ilmoituksenantajat kehottivat mitä laajenemaan varovasti ja rakentamaan lujan uskoviin koostuvan perustan, jotta kykenisimme selviytymään julkisesta kritiikistä sitten, kun sitä alkaa tulla.” Vuonna 1980 hän sanoi: ”Varsin harvat lukijat tuntevat *Urantia-kirjan* riittävän hyvin kyetäkseen puolustamaan sitä julkisuudessa.” Hän toisti: ”He kehottivat meitä laajenemaan varovasti.”

Kuolevaisvalittujen hätätilajoukko-osasto

Urantia-veljeskunnan ensimmäiselle valtuutettujen kolmivuotiskokoukselle esittämässään presidentin puheessa vuonna 1967 Christy esitti loppusanoissaan ilmoituksenantajien ohjeita:

”Olen aikaisemmin muistuttanut teitä siitä, että Urantian taivaalliset valvojat ovat nyt kokoamassa pieniä, hengen johdattamista ihmisistä koostuvia ryhmiä kaikkialla maailmassa – kaikkien kansakuntien keskuudessa – ja nämä totuuden pataljoonat, nämä valitut, ovat nykyään tekemisissä kymmenien elintärkeiden hankkeiden kanssa, jotka liittyivät maailman elvyttämiseen nykyisten tuskallisten konfliktien päätyttyä.”

”Eikä mikään näistä Urantian kuolevaisien hätätilajoukko-osastoista ole saanut tehtäväkseen juhlallisempaa velvollisuutta kuin meidän ryhmämme. Meidät on kutsuttu suurenmoiseen työhön ottamaan

ensimmäinen askel tarjottaessa kuolevaiselle uusi valo, uusi ilmoitus Jumalan rakkaudesta. Helppo menneiden päivien tasaisen tahdin uskonto ei enää riitä nykyajan haasteisiin. Jeesuksen elämäntavan seuraaminen vaatii täysimääräistä sitoutumista, antaumuksellista omistautumista, päättäväistä määrätietoisuutta, torven törähdyttä elämään, joka ei tee kompromisseja.

Sadlereiden vapaaehtoistyö

Useimmat foorumilaiset eivät tienneet siitä, mutta tri William teki valtavasti myös vapaaehtoistyötä:

- Hän oli vihkimyksen saanut sielunhoitaja Seitsemännen päivän adventistikirkossa. Hän organisoi lähetystyötä ja toimi *Lifeboat Magazine*n toimittajana.
 - William toimi Pinkertonin etsivänä rahoittaakseen omat ja tri Lenan lääketieteen opinnot.
 - Tri William oli suosittu Circuit Chautauqua -luentoisija. Hän repertuaariinsa kuului kymmeniä luentoja. Hän nautti luennoimisesta.
 - Tri William kyseenalaisti adventistien opetukset, Ellen G. Whiten opetukset, osoittaen ne epäjohtomukaisiksi plagiaateiksi. Sadlerit erosivat adventisteista vuonna 1913.
 - Tohtori William ryhtyi mieluummin psykiatriksi kuin kirurgiksi. Hän sanoi: ”Sillä niin voi auttaa ihmisiä muuttamaan mielellistä näkemystään elämäästä.
 - Tri William toimi 25 vuoden ajan sielunhoitopsykologian professorina McCormickin presbyteerisessä teologiaseminaarissa Chicagossa.
 - Tohtori Sadler kirjoitti oppikirjoja, lehtiartikkeleita ja suuren yleisön tarvitsemia itsehoito-oppaita (kaikkiaan 42 julkaisua).
 - Hän pyrki elämässään tuomaan terveyttä ja lääketieteellistä tietämystä kansalaisille. Hänen lääkärikollegansa katsoivat, että hän paljastaa ammattisalaisuuksia asiaan vihkiytymättömille.
- Tri Lena oli yhtä palveluhenkinen kuin hänen miehensä.
- Tohtori Lena puhui köyhyydestä kärsivien naisten ja lasten terveydenhoidon puolesta voimallisesti. Hän edisti syntyvyyden säännöstelyä, eugeniikkaa, äititysajan hygieniää ja kättilön tehtävien luvanvarais-tamista.
 - Hän toimi vapaaehtoisena Jane Adams Hullin turvakodissa. Tri Lena oli pienikokoinen, mutta hänen energisyytensä oli loppumatonta. Lisäksi hän oli dynaaminen julkisten puheiden pitäjä.
 - Hän palveli keskilännen jokanaisen lääketieteellisen

yhdistyksen presidenttinä, samoin kuin Lääketieteen piirissä toimivien naisten yhdistyksen presidenttinä. Hän oli lämmin ja sydämellinen persoonallisuus. Hän kuoli syöpään 64-vuotiaana

vuonna 1939.

Kääntänyt Seppo Kanerva

Johtajuus, Jumala ja minä

LINE ST-PIERRE
Kanada

Meille kaikille on yhteistä se, että rakastamme Jumalaa ja haluamme oppia paremmiksi *Urantia-kirjan* hengellisten totuuksien tienneyttäjiksi. Tämä edellyttää itsensä hallitsemista, jota tarvitaan uusien olemisen tasojen saavuttamiseksi. Se vaatii runsaasti itsekuria. Persoonallisuuteemme kuuluu luonnostaan eräs ominaisuus, nimittäin ”itsehallinnan kehittyminen”. *Urantia-kirjassa* sanotaan:

Kosmisen evoluution tarkoituksena on hengen hallitsevuutta lisäämällä saada aikaan persoonallisuuden yhtenäisyys lisäämällä tahtoperäistä alttiutta Ajatuksensuuntaajan johdattusta ja opetusta kohtaan. Persoonallisuudelle – sekä ihmiselle että ihmisen yläpuolella olevalle persoonallisuudelle – on tunnusomaista sellainen luontainen kosminen ominaisuus, jota voidaan kutsua ”dominanssin kehitykseksi” ja jolla tarkoitetaan sekä oman itsensä että ympäristönsä hallinnan laajenemista. [112:2.14]

Tulemme maailmaan tietämättöminä, ja joudumme opettelemaan kaiken kasveista, puista, eläimistä, ihmisistä, kosmuksesta ja tuonpuoleisesta. Opimme perheessä, koulussa, työssä, kaikkialla. Mutta miten opimme tuntemaan Jumalaa, hänen olemustaan ja hänen tahtonsa täyttämistä? Vastaus on yksinkertainen muttei taianomainen; meidän on yritettävä järjestää elämämme ja tehdä hengellisen kasvumme edellyttämät päätökset. Meidän tulee oppia kulkemaan käsi kädessä Jumalan kanssa. Meille opetetaan:

Hengellinen kehittyminen riippuu ensinnäkin siitä, että ihminen ylläpitää elävää hengellistä yhteyttä todellisiin hengellisiin voimiin, ja toiseksi siitä, että hän tuottaa jatkuvasti hengellisiä hedelmiä eli että hän antaa apua kanssaihmisilleen siitä, mitä hän on saanut omilta hengellisiltä hyväntekeijöiltään. [100:2.1]

Olen oppinut, että mitä enemmän rakastan Jumalaa ja haluan täyttää hänen tahtonsa, sitä enemmän Jumala ilmaisee itseään minulle. Rukous, palvonta ja palvelu muodostavat kolmiosaisen menetelmän Jumalan kokemiseksi, ja tämä pysyy muuttumattomana matkatessamme kosmoksen läpi. Kysymyksessä on jatkuva kiertoliike. Tästä päivästä aina Paratiisiin – ja sen tuolle puolen – edetessäni tulen jatkuvasti oppimaan, kasvamaan, edistymään ja täydellistymään. Tehdessäni oman osuuteni Jumala tekee omansa. Lue *Urantia-kirjasta*:

Kokemus siitä, että elää dynaamista uskonnollista elämää, muuttaa keskinäkkertaisenkin yksilön persoonallisuudeksi, jolla on ihanteellista kyvykkyyttä. [100:0.2]

Sinä päivänä, kun täytin 30 vuotta, tapahtui jotain outoa. Yhtäkkiä tajusin, että minulla oli kaikkea, mitä tarvitsin ollakseni onnellinen, ja silti minulla oli sisimmässäni onnto olo ja ajattelin, ettei elämä ollut enää elämisen arvoista. Siitä alkoi etsintäni. Luin hengellisiä kirjoja, osallistuin omakohtaista kasvua käsitteleviin työryhmiin ja kuuntelin esitelmiä saadakseni selville, miksi elämäni oli niin merkityksetöntä.

Kun menin uudestaan naimisiin, ei *Urantia-kirja* ollut minun juttuni, mutta hyväksyin sen, että Jumala oli Gaétanin ensimmäinen rakkautensa kohde ja minä hänen toinen rakkautensa. Niinpä suostuin, kun hän v. 1999 kysyi, voisimmeko alkaa isännöidä opintoryhmää kodissamme. Hän sanoi, että kysymyksessä olisi pitkäaikainen sitoumus – joka maanantai loppuelämämme ajan. Vuonna 2000 pidettiin New Yorkissa IUA:n kansainvälinen konferenssi. Menin sinne mieheni kanssa mutta sanoin hänelle, etten luultavasti tulisi kuuntelemaan kaikkia esityksiä. Hän vastasi, että voisin tehdä sillä aikaa, mitä vain halusin. Ihme ja kumma, osallistuin kaikkiin aamupäivän esityksiin ja jopa iltapäivän työryhmiin. Minulle oli suuri elämys saada tutustua joka puolelta maailmaa saapuneisiin ihmisiin, joilla kaikilla oli yhteinen kiinnostuksen kohde: *Urantia-kirjan* opetukset.

Tutustuin tuolloin rakkaaseen ystäväni ja veljeeni senegalilaiseen Moussa Ndiayeeseen, jonka rukousaiheiseen työryhmään kaikki konferenssin ranskaa puhuvat osallistuivat. Vuotta myöhemmin Québecin yhdistyksemme kutsui Moussan puhumaan konferenssiimme, jonka teemana oli ”Uskon mukainen elämä”. Moussa asui luonamme, ja eräänä aamuna, kun mieheni oli töissä, kerroin Moussalle, miten paljon rakastin miestäni ja miten kovasti halusin auttaa häntä hänen hengellisessä työssään mutten tiennyt, miten. Jospa vain voisin tuntea sellaista rakkautta Jumalaa kohtaan kuin hän tunsu. Kuunneltuaan minua Moussa ilmoitti, että minulle tulisi tapahtumaan suuria asioita. Ajattelin silloin, että hän sanoi niin vain lohduttaakseen minua. Mutta kun puoli vuotta myöhemmin osallistuin Senegalissa Gaétanin ja erään ystävän kanssa hengelliseen seminaariin, tunsin toisena opiskelupäivänä Jumalan läsnäolon sisimmässäni. Päästyäni yli mielenkuohustani sanoin Moussalle: ”Mitä nyt sanot ja mitä itse ymmärrän, merkitsee sitä, etten voi enää koskaan vaieta, sillä tunnen, että suurenmoinen velvollisuuteni on kertoa Jumalasta kuten sinä teet.” En ollut uskoa, mitä olin juuri sanonut!

Tuo hetki muutti elämäni pysyvästi antaen sille merkityksen ja tunteen kutsumuksesta! Sen jälkeen en

enää koskaan kuulustellut miestäni, kun hän teki töitä myöhään ja käytti niin paljon aikaa projekteihin muiden ihmisten ja ilmoituksen hyväksi. Ymmärsin täysin hänen rakkautensa Jumalaa kohtaan ja omistautumisensa hänelle.

Minulta on kysytty, miten hengellinen elämäni muuttaa minua ja saa minut palvelemaan lähimmäisiäni. Vastaus on yksinkertainen. On olemassa kaksi kosmista lakia: ensimmäinen on se, että otan Jumalan vastaan hengen hedelmien kautta, ja toinen se, että jaan jumalakokemukseni muiden kanssa noiden samojen hedelmien kautta. Ja ollessani Jumalan yhteistyökumppanina niissä toiminnoissa, joissa olen mukana, annan hänen muuttaa minua. Hän tietää täsmälleen, mitkä ovat minun tarpeeni kehittyä hengellisesti ja palvella muita. Jumalan suunnitelmassa jokainen kokemukseni merkitsee suurenmoista tilaisuutta potentiaalien toteuttamiseen.

Aloitin sosiaalisen toiminnan ahdistuneisuudesta ja paniikkikohtauksista kärsivien ihmisten parissa. Paikallisyhdistyksessäni opin ryhmätyöskentelyä ottamalla vuosien mittaan vastaan erilaisia tehtäviä. Tehtäviini ovat kuluneet toimiminen sihteerinä, jäsenkomitean puheenjohtajana, viestintäkomitean puheenjohtajana, kuukausittaisen uutiskirjeemme *Reflectivitén* toimittajana ja kansainvälisen *Tidings-* uutiskirjeen kääntäjänä. Organisoin ja koordinoin kymmenen vuoden ajan hengellistä koulutusta antavia työryhmiä, jotta quebeciläiset lukijat voisivat nauttia Senegalissa saamistani opetuksista. Olen hiljattain perustanut

yhdistykseemme naistoimikunnan.

Urantia-kirja on täynnä ilmoituksia, jotka ovat pakostakin koskettaneet monia ihmisiä. Seuraava lainaus on koskettanut sieluani kuukausia ja vaikuttaa minuun yhä enemmän:

Kuluvan aikakauden uskonnollinen haaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdyntyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsitteistä. [2:7.10]

Pohdin nyt sitä, miten tämä tulee ilmenemään tulevissa projekteissani. Rukoilen edelleen Jumalalta valaistusta.

Olen kiitollinen elämästäni ja onnellinen siitä, että saan tehdä työtä aviomieheni kanssa, jakaa samat ihanteet ja auttaa häntä hänen hengellisessä työssään kehittyen hengellisesti ja auttaen kanssaihmissiämme. Tähän rukoukseen sain vastauksen kymmenen vuotta sitten.

Kun ihminen antautuu Jumalan kumppaniksi, saattaa tapabtua ja tapabtua suuria asioita. [132:7.9]

Kääntänyt Leena Kari

Kuinka löydämme ja pidämme huolta seuraavan sukupolven hengellisistä johtajista

ARNIE ONDIS
Yhdysvallat

Kaksi vuotta sitten minulla oli kunnia toimia Floridan *Urantia-kirjan* lukijoiden vuosikonferenssin seremoniamestarina. Ensimmäisen päivän päättyessä havahduin vaivaantuneeseen tunnelmaan. Olin puhunut valkonaamaisten, harmaahapsisten myöhempään keski-ikään ehtineiden ihmisten merelle. Sanoin heille, että näytämme aivan pyhäkoululuokalta. Ihmettelin yleisön kirjon monipuolisuuden puutetta ja sitä, miksi nuoret loistivat poissaolollaan.

Näin alkoi matkani, jotta löytäisin tavan välittää soihdun eteenpäin, jotta löytyisi seuraavan sukupolven hengellisiä johtajia ja jotta voisimme pitää heistä hyvää huolta. Koska tämä artikkeli tulee suoraan sydämestäni, toivon, ettet ota sitä vastaan vain mielelläsi, vaan koko sydämelläsi.

Meille opetetaan:

— — hengellisen renessanssin on odotettava äsken mainittujen Jeesuksen uskonnon uusien opettajien tulemistä, opettajien, jotka omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen

uudelleenvirittämiseen. Ja silloin tulevat nämä bengestä syntyneet sielut oitis tarjoamaan sen johtajuuden ja inspiraation, joka maailman sosiaaliseen, moraaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen uudelleenjärjestämiseen tarvitaan. [2082:4]

Keitä nämä uudet opettajat ovat ja mistä he tulevat? Ovatko he vain joko hitaan tai äkillisen evoluutioprosessin tuottamika mutaatioita, vai onko meille annettu jokin osa tämän Jumalan suunnitelman paljastumisessa? Veikkaan jälkimmäistä. Luulen, että meille on annettu siinä jokin osa.

Välittömiin toimiin ryhtyminen on ilmeisen tarpeellista. Ei tarvitse kuin vilkaista vähän ympärilleen, niin havaitsee, kuinka maailmamme on muuttumassa. Kaikissa instituutioissamme on meneillään ajatusmallien murros: poliittisissa, sosiaalisissa, taloudellisissa ja uskonnollisissa. Nämä muutokset tapahtuvat yhä kiivaampaa tahtia. Meidän täytyy kasvattaa sellaisia uusia johtajia, jotka ottavat vastuun meidän jälkeemme ja joilla on kyky vastata tämän uuden aikakauden haasteisiin ja mahdollisuuksiin. Jos ei nyt heti, niin

milloin sitten?

Sain *Urantia-kirjan*, kun olin 20-vuotias toisen vuosikurssin korkeakouluopiskelija. Se oli elämäni tärkein ja käännteentekevin hetki. Sain sen hengelliseltä ohjaajaltani vähän sen jälkeen, kun hän itse oli löytänyt kirjan. Se, että voin välittää tätä viestiä, on kunnianosoitus tälle hienolle opettajalle, joka käänsi elämäni kulun ympäri ollessani tuossa herkässä iässä ja suuntasi kurssini kohti Jumalaa. Hän sai minut omaksumaan tämän ilmoituksen totuuden, ja se on siitä lähtien rikastuttanut ja muokannut koko elämäni. Olen elävä esimerkki korkealaatuisen ohjauksen tärkeästä merkityksestä.

Tapaukseni on tyypillinen varhaisen aikuisuuden kehitysvaiheille. Nuoret aikuiset etsivät niitä rakenteita ja suhteita, jotka määrittelevät heidän olemassaoloaan ja antavat sille merkityksen. He ovat yhtäaikaan nykyisyyttä mutta kuuluvat tulevaisuuteen. He ovat tulevaisuus. **Hengellisten johtajien** seuraava sukupolvi kuuluu tuohon väestönosaan, ja suuri osa todellisista totuuden etsijöistä parveilee korkeakoulujen campusalueilla.

Mieti sitä mahdollisuutta, jota seuraava tilasto kuvaa: 18-29-vuotiaista amerikkalaisista 72 % ei kuulu mihinkään uskonnolliseen ryhmään, ja he pitävät itseään enemmän hengellisinä kuin uskonnollisina. [Pew'n tutkimuskeskus, Toukokuu 2010]

Osa näistä nuorista sieluista etsii Jumalaa ”filosofisen turhautumisen ajan ismeistä ja kulteista”, ja he ovat tietämättään Tuntemattoman Jumalan alttarin äärellä. Jotkut vaeltavat maallisen humanismin onttona kaikuissa kammareissa ja odottavat, että heidät johdetaan hyvyden valtakunnasta Pyhyden valtakuntaan. Toiset etsivät rakkautta aivan vääristä paikoista. Kuitenkin **kaikki** nämä nuoret etsivät elämän tarkoitusta, ja meidän täytyy auttaa heitä löytämään itselleen suurempi päämäärä.

Sanotaan, että saman asian toistaminen yhä uudelleen ja uudelleen odottamalla, että uudet toistokerrat johtavat erilaisiin tuloksiin, vastaa mielenvikaisuuden määritelmää. Tämä tarkoittaa sitä, ettei perinteinen lähestymistapa riitä. Jos tehtävämme on **kasvattaa** uusia johtajia ja opettajia, meidän täytyy luoda myös keinot tukea heidän kehitystään siihen asti, kunnes he saavuttavat hengellisen kypsyyden, jolloin he saavat äänensä kuuluviin ja ovat valmiita muuttamaan maailmaa. Jos aikomuksemme on kasvattaa kokonainen johtajien **sukupolvi**, silloin meidän tulee luoda jokin yhteistyöelin tavoitteemme saavuttamiseksi.

On aika siirtää soihtu uudelle johtajien sukupolvelle ja luoda **kestävän kehityksen malli** jatkuvaa uusiutumista varten. Tämän artikkelin tarkoituksena on tehdä innovatiivinen ehdotus näitten uusien johtajien löytämiseksi ja heistä huolehtimiseksi sekä antaa kipinä prosessille, joka herättää tämän vision henkiin.

Visioni on:

luoda yhdenmukainen ohjaajien ja opintoryhmien verkosto, joka pyrkii jatkuvasti vastaamaan seuraavan sukupolven hengellisiin tarpeisiin tuomalla heille Urantia-ilmoituksen ja joka tukee heidän hengellistä kasvuaan ja kehittää heidän johtajapotentiaalejaan.

Monitahoisella visiollani on seuraavat kaikkia mukana olevia ihmisiä hyödyttävät puolet:

Jumalallisten ikuisuusarvojen, totuuden, kauneuden ja hyvyden, ohjaamina toimimme valonkantajina seuraavalle sukupolvelle. Kohdistamalla päähuomiomme nuoriin opiskelijaikäisiin ihmisiin kehitämme ja toteutamme innovatiivisia lähestymistapoja, joiden avulla pääsemme mukaan heidän fyysisiin ja virtuaalisiin ympäristöihinsä ja jotka vetoavat heihin mitä henkilökohtaisimmilla, merkityksellisemmällä ja olenaisimmilla tavoilla.

Sen jälkeen kun näille uusille nuorille lukijoille on esitelty Urantia-ilmoitus, heidän hengellistä kasvuaan tukevat tehtävään osoitetut henkistä ravintoa antavat ohjaajat ja opintoryhmät.

Tarjoamalla näille nuorille mahdollisuuden kehittää johtajanominaisuuksiaan kasvatamme Urantia-liikkeelle uudet johtajat, jotka voivat omalla vuorollaan tulla heitä seuraavan sukupolven varsinaiseksi tukijoukoksi, ja näin varmistetaan Urantia-liikkeen jatkuvuus.

Opintoryhmiemme jäsenet hyötyvät ja kasvavat henkisesti ilmaisemalla omaa persoonallista aiunutlaatuisuuttaan valitsemansa tuloksellisen palvelutoiminnan, muitten kanssa toteutetun harmonisen yhteistyön tuottamien laadukkaiden henkilösuhteiden sekä näiden arvokkaiden tavoitteiden saavuttamisen tuottaman ylevän tyydytysentunteen kautta.

Todellisen veljeskunnan hengessä tämä innovatiivinen palvelumalli yhdessä lähestymistavoistamme saamiemme tulosten ja kokemusten kanssa tulee koko Urantia-yhteisön käyttöön.

Kuinka pääsemme päämääräämme? Vastaus on kaksijakoinen, joista ensimmäinen koskee yhteistyöelimen rakentamista. Muodostetaan **suunnittelu-ryhmä**, jonka tavoitteena on kehittää ja luoda edellytykset tämän tehtävän tuottamille palveluille keskittymällä:

- parhaiden viestintätapojen, työkalujen, resurssipoolien ja lähestymistapakäytäntöjen kehittämiseen,
- innovatiivisten tietotekniikkaa ja sosiaalista mediaa käyttävien viestintätapojen kehittämiseen,
- opiskelijoiden kirja-avustuksia ja erikoistapahtumia varten tarvittavan riittävän rahaston luomiseen,
- ohjaajatoiminnan kehittämiseen,
- tilaisuuksien kehittämiseen ja
- opintoryhmien kehittämiseen.

Tilaisuuksien kehittämistä varten muistakaamme Jeesuksen sanat ”*Ja sen jälkeen lähdette matkaan, jotta teistä tulisi ihmistenkalastajia.*” [138:6.6] Itse en tiedä paljonkaan kalastamisesta. Asun kauniin Meksikonlahden rannikon keskiosassa. Näen pyyntialuksia päivittäin ja tunnen useiden sellaisten vuokra-alusten kapteeneja, jotka vievät asiakkaitaan kalaan avomerelle. Ammattimainen kalateollisuus on paikallistalou-

den kannalta elintärkeää, ja olen oppinut ymmärtämään siihen liittyvät salat. Heidän salaisuutensa on yksinkertaisuudessaan tässä: He menevät sinne, missä kalatkin ovat!

Kun tutkin tilannetta kotiosavaltioni Floridan osalta, jossa on huomattavan paljon yliopistoja ja korkeakouluja, pystyin paikallistamaan sivuosastot mukaan lukien yli 200 campusaluetta mahdollisia tilaisuuksia varten. Siellä on paljon kalastettavaa!

Ajatus **ilmoituksen viemisestä** yliopistoalueille voi askarruttaa, mutta se ei kuitenkaan ole kovinkaan hankalaa. Annan tässä joitakin ajatuksia campusten käyttämisestä tilaisuuksien pitopaikkoina:

- ilmoittaudu jollekin kurssille ja perusta opintoryhmä,
- jos sinä tai joku tuntemasi henkilö työskentelee korkeakoulussa, perustakaa opintoryhmä
- pidä vierailijaluento filosofian tai uskontotieteiden laitoksella,
- etsi opiskelijajärjestö, joka etsii luennoitsijoita
- sponsoroi esittelytiskiä opiskelijoiden orientoitumisjakson aikana ja
- vieraile säännöllisesti opiskelijatapahtumissa, joihin opiskelijat kerääntyvät vaihtamaan ajatuksiaan.

Valitettavasti käytän itseäni esimerkkinä, mutta luulen, että se auttaa hahmottamaan tapausta. Olin yhteydessä lähimpään yliopistoon, jossa on omaa ammattiani, toimintaterapiaa, kouluttava osasto, ja tarjouduin vierailevaksi luennoitsijaksi omaan asiantuntemukseeni liittyvillä alueilla. He hypähtivät riemusta, kun saivat mahdollisuuden liittää ohjelmaansa käytännön praktiikkaan liittyvän osuuden. Aloitan tänä syksynä luennoimalla hallinnosta, ammattietikasta ja johtajuudesta. Se ei ole *Urantia-kirjaa*, mutta kysymys on kuitenkin totuuden ja henkisten arvojen opettami-

sesta, ja pääsen tekemisiin näitten nuorten kanssa. Myös prosessi nimityksestäni tiedekunnan dosentiksi on loppusuoralla ja silloin pääsen vielä läheisemmin tekemisiin opiskelijoiden kanssa ja minulla on mahdollisuus perustaa opintoryhmä kampukselle.

Jos opintoryhmätoiminnan osalta tavoitteena on se, että niistä tulee näitten nuorten tukemisen ja kasvattamisen paikkoja, meidän tulee nostaa ryhmien tasoa ryhmää sisäisesti palvelevasta toiminnasta kohti korkeampia palvelun päämääriä. Voimme tehdä sitä tukemalla johtajaksi valmentautumista sekä auttamalla niitä yksittäisiä jäseniä, joista esiintyminen tai yliopistoihin meneminen on epämukavaa, löytämällä heille tavoitteita tukevaa toimintaa. Jos he eivät halua kalastaa, he voivat tehdä syöttejä!

Jälkimmäinen osa kysymyksestä – miten tavoitteisiin päästään – koskee sinua. Meillä jokaisella on oma roolimme. Jos tämä tehtävä vetoaa sinuun, sinun on tartuttava toimeen. Sinun ei tarvitse odotella mitään suurta ja juhlallista avautapahtumaa toimeksiantoa tai toimilupaa varten. Mene sisimpääsi ja käytä aikaasi Isämme kanssa. Pyri selvittämään, mikä sinun osasi tässä tehtävässä on. Sitten kuuntele odotellen vastausta. Kun saat vastauksen, polku avautuu eteesi.

Käsissämme on 2 000 sivun palvelukutsu. Riippuu ihan meistä, haluammeko toimia Korkeimman äänenä, käsinä ja sydämenä tässä maailmassa. Muistatko elokuvan *Unelmien kenttä?* Maanviljelijä pystytti baseball-kentän maissipeltojensa keskelle hengen johdattamana eikä hän piitannut tekonsa henkilökohtaisista seurauksista. Mikä hieno esimerkki elävästä uskosta!

Kunhan sen rakennamme, he varmasti tulevat.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Itsensä hallitsemisen taito

SHEILA KEENE-LUND
Yhdysvallat

Todellinen johtajuus on itsensä hallitsemisen taitoa. Meillä kaikilla on jonkinlainen käsitys siitä, mitä itsehallinta on. Väljän määritelmän mukaan kysymyksessä on ihmisluonnon ja hengellisen olemuksen hallinta- ja kehittämisprosessi. Se on prosessi, johon kuuluvat itsensä tiedostaminen, itse-tuntemus ja itsehallinta. Me harjoitamme kaikki eri syistä itsehallintaa, jotkut parantaakseen suhdetta perheeseensä, toiset parantaakseen taitojaan ja toiset taas parantaakseen suhdettaan Jumalaan. Kautta vuosituhsien uskonnolliset ja hengelliset johtajat kaikkialla maailmassa ovat kuvitelleet mielessään parempaa yhteiskuntaa ja maailmaa, joka olisi seurauksena yksilöiden paremmasta kyvystä hallita itseään. Palatkaamme ajassa taaksepäin löytääksemme jotakin siitä vii-

saudesta, joka oli yhteistä näille johtajille.

Maailmassa on nyt yli seitsemän miljardia ihmistä, joista suurin osa on jonkun uskonnollisen johtajan kannattajia ja noudattaa näiden johtajien suosittamia hengellisiä käytänteitä. Mieleeni nousee jatkuvasti kysymys, miksi emme ole kokonaisuutena edistyneet hengellisesti. Olemme kyllä edistyneet hiukan; olen elämäni aikana nähnyt, miten kiinnostus hengellisyyttä kohtaan on lisääntynyt ja huoli planeetan hyvinvoinnista on kasvanut, mutta näistä ponnisteluista on puuttunut yksilöitä todella uudistava hengellinen voima. Perheyksikkö – kehitysponnistelun huippusaavutus – on hajoamassa. Tämä vuosi on ensimmäinen, jolloin tähänastisten tilastojen mukaan perheet, joissa alkuperäiset vanhemmat elävät lastensa kanssa, ovat

vähemmistönä. Elämme yhteiskunnassa, jossa lapset tappavat lapsia, koska heillä ei ole esikuvia, joita noudattaa, jossa johtajiltamme puuttuu rehellisyyttä ja jossa jotkut johtajat jopa harjoittavat väkivaltaa omaa kansaansa kohtaan. Elämme yhteiskunnassa, jossa esiintyy suurta välinpitämättömyyttä muita ihmisiä kohtaan ja josta puuttuu eläytymiskykyä. Miksi?

Koska etiikka on mielestäni ulkoinen sosiaalinen peili, joka heijastaa tarkasti yksilöiden näkymätöntä sisäistä kehitystä, tahtoisin tietää, miten vaillinaista on ymmärryksemme itsensä kehittämistä. Vastaus on erityisen tärkeä Urantia-liikkeen johtajille, ja haluaisin tutkia sitä.

Käännyn Julkaisuvaltuutuksen puoleen saadakseni ohjeita: ”On huolehdittu siitä, että kirja julkaistaan varhaisessa vaiheessa, jotta se olisi käsillä johtajien ja opettajien kouluttamiseksi.” Meillä on *Urantia-kirja*, jotta voisimme omaksua sen totuuksia, levittää sen opetuksia ja kannustaa opintoryhmiä. Mutta tarkasteltaessa uskonnollisten johtajien, mm. Jeesuksen, suurta visiota on löydettävissä uusi merkitys. Mitä maailma tarvitsee eniten? Vastaus löytyy *Urantia-kirjasta: Teoreettisen totuuden siemen on kuollut, korkeimmatkin moraalikäsitteet ovat vailla teboa*, –. [34:6.6]

Toisin sanoen maailmassamme vallitsee filosofinen kaaos, joka ei tue moraalista kasvua. Maailma tarvitsee myös ”ensi käden uskontoa”. *Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon*. [195:10.1] Maailma tarvitsee enemmän Jeesuksen kaltaisia ihmisiä innoittamaan muita olemaan niin hyviä kuin voivat olla. Mutta kun otamme huomioon, että filosofinen kaaos on syysuhteessa kykyymme elää korkeimpien ihanteidemme mukaan, ei ole ihme, että täällä vallitsee hengellinen pysähtyneisyys. Löytäessän näiden suhteiden uusia merkityksiä tajuan, että *Urantia-kirja* julkaistiin varhain, jotta se auttaisi johtajia ja opettajia lujittamaan ja vakaannuttamaan uskontoaan; murtautumaan läpi filosofisen kaaoksen ja hengellisen pysähtyneisyyden.

Mutta mitä meidän pitää tehdä eri lailla kuin mitä muut ovat jo tehneet? Julkaisuvaltuutuksessa sanotaan: *[T]eette hyvin, jos opiskelette tarkkaavaisesti, missä järjestyksessä, mitä suunnitelmaa noudattaen ja millä menetelmän eteneminen totentui Mikaelin maisessa elämässä* –. Lukiessani uudestaan Jeesus-lukuja tiedostan, että Jeesuksella, toisin kuin muilla uskonnollisilla johtajilla, on täydellinen näkökulma universumiin. Jeesus tuntee Universaalisen Isän. Hän tuntee hänen persoonallisuutensa; vaikka hän ei voinut selittää sitä riittävästi ihmisille täällä ollessaan, hän saattoi tuoda julki Isän rakkauden, ja sen hän teki. Jeesus tiesi sielun ja hengen välisen eron; hän tunsu taivaat ja laajan taivaallisen hierarkian; hän tiesi, että universumi oli jättiläismäinen ja ystävällinen, mutta hän ei voinut selittää sitä tuon ajan ihmismielille. Tämä täydellinen näkökulma vahvisti Jeesuksen halua täyttää Isän tahto – omistautua itsensä hallitsemiselle ollakseen mahdollisimman suureksi hyödyksi luomilleen lapsille.

Jeesus opetti kieliä ja soittamista; hän käytti hyväkseen kaikki tilaisuudet oppimiseen ja kasvamiseen.

Tämä täydellinen näkökulma teki hänelle mahdolliseksi nuorena miehenä arvostaa totuutta ja tunnistaa virheen tutkiskellessaan muinaista Heenokin kirjaa. Tämä täydellinen näkökulma antoi hänelle aseet arvostelijoita vastaan, eikä hän siksi antanut opetuslastensa puheiden jälleensyntymisestä, joka oli laajalle levinnyt käsite tuohon aikaan, vaikuttaa itseensä. Ja koska kaikki, mitä hän sanoi ja teki, huokui totuuden harmoniaa, hän innoittaa yhä ihmisiä olemaan niin hyviä kuin voivat olla, vaikka kristinuskossa hänen evankeliuminsa onkin vain varjo siitä, mitä se todellisuudessa on.

Entä mitä tekemistä tällä kaikella on viidennen käänteentekevän ilmoituksen johtajien kanssa? *Urantia-kirja* tarjoaa meille näkökulman, joka Jeesuksella oli yli 2 000 vuotta sitten – näkökulman, jota hän ei voinut täysin esittää sen ajan ihmisille. Meillä on tämä tieto, mutta kuinka moni meistä todella tuo tätä ilmoitusta uskollisesti ja täsmällisesti julki?

Urantia-kirja kertoo, että ilmoitus tarjoaa menetelmän, jolla mielen välityksellä päästään eheyteen aineen ja hengen todellisuuden ja niiden välisten subteiden käsittämiseksi. [101:2.2] Se antaa mahdollisuuden yhdistää nykymaailman sirpaleiksi hajonneet filosofiat. Mutta olemmeko me todella tiennäyttäjää? Olemme kaikki *Urantia-kirjan* lukijoita, mutta onko meillä sama yhtenäinen filosofia? Voimme nähdä siitä merkkejä, mutta olemme vielä kaukana siitä. Yhteisömme on pirstoutunut; ryhmien ja ihmisten välillä on väärinkäsityksiä. Totuus on harmoniaa, ja vasta kun pääsemme yhtenäisyyteen maailmankaikkeuden älyllisessä käsittämässä, alamme kokea hengen yhtenäisyyttä, joka johtaa yhtenäiseen johtajuuteen. Tämä on tärkeää, sillä ilman sitä olemme edelleen osa tätä pirstaleista yhteiskuntaa, joka ei voi saavuttaa hengellisiä päämääriään.

Esimerkkinä yhtenäisestä johtajuudesta on Navy Sealin suorittama yllätyshyökkäys, joka kukisti Bin Ladenin. Tiimi muodostui ryhmästä ihmisiä, joilla oli suoritettavanaan eri tehtävät. He luottivat toisiinsa, koska heitä yhdistivät heidän valmennuksensa ja päämääränsä, ja tämä henkinen yhtenäisyys heijastui tehtävän täydellisessä suorituksessa. Me voimme päästä tähän yhtenäiseen johtajuuteen, mutta meidän pitää olla halukkaita ottamaan vastaan haaste, tekemään oma osuutemme päästäksemme yhtenäisyyteen maailmankaikkeuden käsittämässä.

Sovitammeko maailmankatsomuksemme vastaamaan kosmista totuuksia, vai sovitammeko kosmista totuutta omaan maailmankatsomukseemme? Käytämmekö kirjaa omien uskomustemme vahvistamiseen vai sovittamaan uskomuksiamme kosmisen totuuden mukaisiksi? Voisimme harkita luopumista tietyistä tavoista, kuten tavasta valikoida ollaksemme häiriintymättä. *Henkeen perustuva uskonto merkitsee ponnistelua, kamppailua, ristiriitaa, uskoa, päättäväisyyttä, rakkautta, lojaalisuutta ja edistymistä*. [155:5.11] Olemme usein käsityksissämme taipumattomia ja luotamme liikaa omaan ymmärrykseemme. Hengellisen yhtenäisyyden lisäämiseksi meidän täytyy etsiä uusia merkityksiä käsitykseemme hengellisestä kehityksestä ja mennä mukavuusalueidemme ulkopuolelle.

Olen koonnut *Urantia-kirjasta* yli 40 peruskäsitettä, jotka selventävät, laajentavat tai kyseenalaistavat nykyfilosofiaa. [Ne löytyvät verkkosivuiltani www.heavenisnotthelaststop.com. englannin-, ranskan- ja espanjankielisinä.] Kehotan viidennen aikakautisen ilmoituksen johtajia käymään läpi nämä käsitteet pitäen tavoitteena uusien merkitysten löytämistä niistä jokaisesta. Edetkää kunkin käsitteen kohdalla tunnistamisesta ymmärtämisen kautta arvostamiseen ja rakastamiseen. Tutkikaa, sen sijaan että hylkäisitte. Kun jokainen meistä yrittää tosissaan varmistaa, että käsi-

tyksemme ovat todella samoilla linjoilla *Urantia-kirjan* totuuksien kanssa ja että arvostamme yhä enemmän ilmoitusta elämäämme sopusointua tuovana vaikuttajana, täytämme tehtäväämme, joka on ilmoituksen levittäminen, totuuksien opettaminen ja opintoryhmi- en kannustaminen. Innostamme myös muita ylevöittä- mään omaa uskontoaan. Juuri tästä johtajuudessa on kysymys.

Kääntänyt Leena Kari

Aikakausikohtaisten ilmoitusten erityispiirteet – periaatteita johtajille

JEFFREY WATTLES
Yhdysvallat

Jokainen teistä on jumalallisesti luotu, äärettömästi rakastettu, hengen asuttama, evolutionaarinen, vapaatahtoinen Jumalan poika tai tytär. Jos osana koko rukousprosessia haluatte ututterasti etsiä Jumalan tahtoa *Urantia-kirjaan* liittyvässä työssänne, muistakaa, että Jeesus teki suuret toimintatapoihinsa liittyvät päätökset vasta tarkasteltuaan ihmiskunnan historiaa Andonin ja Fontan ajoista Aatamin lankeemukseen ja edelleen Saalemin Melkisedekin suorittamaan palvelukseen saakka (136:4.5). Aloittakaamme tuollainen tarkastelu etsimällä aikakausikohtaisen ilmoituksen hoitoon liittyviä periaatteita.

Planeettaprinssin esikunnan työ oli menestyksellistä evolutionaaristen metodien suhteen 300 000 vuoden ajan.

Yksikään Prinssin esikunnan jäsenistä ei halunnut esittää sellaista ilmoitusta, joka olisi vaikeuttanut evoluutiota; he esittivät ilmoituksen vasta huipennuksena sille, että he olivat ammentaneet loppuun evoluution sisältämät voimavarat. [66:5.14]

Tällainen menettelytapa on niin vaativa, että keskimääräinen lukija ei ota sitä vakavasti tämän päivän toimintatapaa muovatessaan. Haluamme saada ihmiset lukemaan *Urantia-kirjaa*, ja jos kiinnitämme liikaa huomiota tällaiseen menettelyyn, niin kuka tietää, kuinka kauan aikaa siihen saattaa kuluu? Mitä ”evoluution vaikeuttaminen” ja ”evoluution sisältämien voimavarojen loppuun ammentaminen” saattaisivat merkitä? Nämä ajatukset saattavat vaikuttaa liian epämääräisiltä. Tästä huolimatta käytännön esimerkki selventää tulkintaa. *Urantia*-säätien *Peruskirjaan* sisältyy valtuutus vaalia ”sellaista uskontoa, filosofiaa ja kosmologiaa, jotka vastaavat ihmisen älyllistä ja sivistyksellistä kehitystä”. Mitä asiaa tässä painotetaan? Merkitseekö se sitä, että meidän tulisi esitellä uskonnollisille, filosofisille ja tieteellisille yhteisöille, mitä sanottavaa *Urantia-kirjalla* on asioista, jotka ovat niiden mielenkiinnon kohteina? Vai tarkoittaako se sitä, että meidän uskonnonharjoittajiemme, filosofiemme ja tiede-

miestemme tulisi oppia kommunikoimaan noiden yhteisöjen kanssa niiden vastaanottokykyä vastaavalla tavalla? Jos paneudumme perusteellisesti miettimään asiaa, jälkimmäinen tulkinta vaikuttaa oikealta. Lisäksi tämä tulkinta on sopusoinnussa niiden aikakausikohtaisen ilmoituksen hoitoon liittyvien periaatteiden kanssa, jotka tuottivat menestystä Planeettaprinssin esikunnalle.

Tämä periaate on resonanssissa muidenkin opetusten kanssa. Aikakausikohtaisissa ilmoituksissa esitetään malli, jolla joukosta potentiaaleja saadaan irti mahdollisimman paljon ennen suuren edistysaskeleen ottamista. *Kun mielen tila on suotuista, voi tapahtua yhtäkeisiä hengellisiä muutoksia.* [65:8.6] Tuloksellisessa rukoilemisessa sinun on täytynyt ammentaa tyhjiin ihmisen oma kyky sovittautua ihmistä ympäröivään todellisuuteen. [91:9.3] Olen toivoinen hämmennyksestä, joka aiheutuu hätäisesti suoritetusta *Urantia-kirjan* esitelemisestä jollekulle, sekä tyydytyksestä, jonka tuo evolutionaarisen ilmoituksen menettelytapojen noudattaminen. Evoluution ensimmäinen käänteentekevä periaate on kuin armosta esitetty kutsu täydellisyyteen, kuin Jumalan rakkauden ja Jumalan lain yhteenliittymä, kuin Herran laki, jota psalmin 19 (19:7–14) kirjoittaja oppi rakastamaan:

Herran laki on täydellinen,
se virvoittaa sielun.
Herran säännöt ovat luotettavia,
ne tekevät tyhmästä viisaan.
Herran asetukset ovat oikeat,
ne ilahuttavat sydämen.

Prinssin esikunnan menestys johtui siitä, että sen käsitys korkeammista universaalisista malleista oli koordinaatiossa sen kanssa, mitä se tiesi sen maailman tosiasioista, jossa se suoritti palvelustaan. Voidaan tarkastella palautteita kahdelta tasolta. Jopa Päivien Muinaiset päättelevät Isän tahdon yhdistämällä ylemmältä ja alemmalta taholta tulevan palautteen (28:4.1). Jeesus kutsui tätä periaatetta *totuuteen koor- dinoitumiseksi*, ja tämä opetus näyttää tänä päivänä tie-

tä menestyksellemme.

”Sallikaa minun lausua teille painokkaasti seuraava ikuinen totuus: Jos opitte totuuteen koordinoitumisen avulla olemaan omassa elämässänne esimerkekinä tästä kauniista vanhurskauden eheydestä, silloin kanssaihminenne etsiytyvät teidän seuraanne saadakseen sen, minkä te olette näin saavuttaneet.” [155:1.5]

Auts! Tällainen vaatimustaso on niin korkea, ettemme me koskaan sille omistautumalla pääse puusta pitkään. Vai onko se? Mitä tapahtuisi, jos yrittäisimme sitä, ja meille selviäisi se, että Mestari todellakin on auttanut meitä tätä ikuista totuutta opettamalla?

2. Toinen aikakautinen ilmoitus opetti meille kärsivällisyyden merkityksen. Totuuteen koordinoituminen tavoittelee planetaarisia päämääriä viisaita metodeja käyttämällä.

Ette koko Paratiisiin-nousunne aikana voita koskaan mitään sillä, että yritätte kärsimättömästi välttyä säädetyn ja jumalallisen suunnitelman mukaisen tien läpikäymiseltä turvautumalla oikoteihin, omiin keksaisuihin ja muihin konsteihin muuttuaksenne entistä paremmiksi täydellisellä tiellä kohti täydellistymistä ja ikuista täydellisyyttä. [75:8.5]

Tämä ankara varoitus antaa meille periaatteen, jolla voimme testata menettelytapojamme ja ohjelmiamme.

Johtamiskoulutuksen kirjassaan *FYI – For Your Improvement* Michael Lombardo ja Robert Eichinger omistavat viiden sivun pituisen luvun aiheelle nimeltä kärsivällisyys (s. 229–233). He käsittelevät kärsivällisyyttä taitona. He kuvaavat taitamattomien henkilöiden, taitavien henkilöiden ja tätä taitoa liikaa käyttävien henkilöiden ominaisuuksia. He luettelevat kärsimättömyyden syitä, esittävät yleiskatsauksen tuon avun merkityksestä organisaatiolle ja luettelevat sitten kymmenen parannuskeinoa kärsimättömyyteen. Seuraavassa esitän muutamia kohokohtia. Kärsimättömät ihmiset ”eivät suvaitse toisten verkkaisuutta ja monimutkaista toimintaa”. Taidokas henkilö ”noudattaa vakiintunutta toimintamallia”. Ylenmäärin kärsivällinen henkilö ”saattaa antaa asioiden päästä retuperälle tekemättä mitään”. Tässä on muutamia syitä: hänen vaatimuksensa ovat epärealistisia, hän on toiminta-addikti, hyvin älykäs, ylimielinen. Yleiskatsauksesta: ”Monet ihmiset ylepeilevät – – tuloshakuisuudellaan – – . Useassa tapauksessa kärsimättömyys toimii muiden ongelmien peitteenä, ja sillä on pitemmän päälle vakavia seurauksia.” Parannuskeinojen listassa on tällaisia huomioita: ”Kärsimättömät ihmiset haluavat kaiken heti.” ”Jotkut ihmiset saavat kärsimättömyytesti esiin luultavasti enemmän kuin toiset. Keitä he ovat? Mikä seikka heissä lisää kärsimättömyyttä? Nopeus? Kielenkäyttö? Ajatteluprosessi? Puhetapa? Heihin saattaa kuulua ihmisiä, joista et pidä, jotka jaarittelevat, jotka marisevat ja valittavat tai jotka kerta kerran jälkeen puhuvat sellaisten asioiden puolesta, jotka olet jo hylännyt. Harjoittele mielessäsi joitakin

rauhottavia taktikoita, ennen kuin tapaat ihmisiä, jotka laukaisevat kärsimättömyytesi.” ”Ihmiset, jotka ovat ylenmääräisen vahvoja ja joilla on kasapäin menestystä, saavat vähemmän palautetta ja rullaavat jatkuvasti toisten vanavedessä tai toisten yli – – ” ”Kärsimättömät ihmiset esittävät vastaukset, johtopäätökset ja ratkaisut liian aikaisessa vaiheessa prosessia.” ”Heidän johtamisensa on liiallista ja he luottavat liian itseen.”

Tuota lukua lukiessani huomasin, että kärsimättömyys oli minunkin ongelmani, ja aloin työstää sitä. Johannes oli ”intomielinen uurastaja”, kun Jeesus taas oli ”tyyni ja iloinen ahertaja”. On selvää, etteivät kaikki erheemme ole olettamuksen kaltaisia eli tottelemattoman kärsimättömyytemme seuralaisia. Saalemin lähetyssaarnaajat veivät Kreikassa kuuliaisuuden äärimmäisyyksiin, ja Abnerin suvaitsemattomuus vaaransi hänen Jeesuksen opetuksista omaamansa erinomaisen ymmärryksen tehokkuuden. Minäkin olen tehnyt nämä molemmat virheet.

3. Kolmannessa aikakausikohtaisessa ilmoituksessa Melkisedek teki liittosopimuksen, jossa ihminen suostui uskomaan Jumalan lupauksiin ja noudattamaan hänen ohjeitaan [93:6.4]. Saalemin lähetyssaarnaajien saamat ohjeet eivät toki ole samoja kuin meidän ohjeemme, mutta johtajiin liittyvät kaksi opetusta ovat siinä, että meidän tulisi luottaa ohjeidemme viisauteen, ja se, että johtajat ovat enintään keskitason johtajia, ja meidän yläpuolellamme on valvojia, jotka pyrkivät yhteistyöhön kanssamme.

Noudatammeko me tosiasiallisesti innokkaasti *Urantia-kirjassa*, *Peruskirjassa* ja julkaisuvaltuutuksessa annettuja täsmällisiä, ilmoitettuja ohjeita? Julkaisuvaltuutus opastaa meitä huomioimaan taivaan valtakunnan hitaan ja luonnollisen kehittymisen, pitämään sielumme kärsivällisinä, välttämään liian nopeaa kasvua ja uskollisesti valmistautumaan *Urantia-kirjan* maailmanlaajuiselle tehtävälle otolliseen aikaan, jolloin ihmiset haluavat etsiä totuutta ja vanhurskautta, jolloin nykyisen sekaannuksen kaaos on ohi ja jolloin taistelu ihmisen vapauden puolesta on lopultakin päässyt voitolle. Mikäli meidän tarkoituksenamme olisi ylipäättään pitää kiinni näiden ohjeiden hengestä, niin missä määrin meidän toimintatapamme olisivat erilaisia?

4. Kolme ensimmäistä aikakausikohtaista ilmoitusta kannustavat meitä noudattamaan viisaita, evolutionaarisia metodeja, välttämään oikoteitä ja seuraamaan ohjeita. Nämä periaatteet kehittävät asennettamme, mutta tätä päivää varten me tarvitsemme yksityiskohtaisempaa opastusta. Jeesus teki asioista paljon täsmällisempiä. Hän kutsui toistuvasti *kaikkia* uskovia julistamaan evankeliumia. Mutta kuinka monet kaihtavatkaan tuota kutsua ja sanovat, että meidän työemme *Urantia-kirjan* parissa on meidän tapamme julistaa evankeliumia? Onko kirjasta tullut meidän evankeliumimme, käytännössä jollei teoriassa? Onko sillä väliä? Pitäisikö meidän edes välittää asiasta?

Jeesus opetti selkeästi sitä, että ensin on valloitetava sieluja Jumalan perheelle ja jaettava korkeampaa totuutta, silloin kun muut siitä kyselevät. Totuuteen koordinoituminen yhdistää pyrkimyksen jakaa totuutta niihin evolutionaarisin tosiasioihin, jotka liittyvät toisen henkilön vastaanottavuuteen. Mestari sanoi Simon Selootille:

”– ja kun olet saattanut ihmisen turvallisesti ja varmasti valtakuntaan, niin vasta sitten kun hän tulee luoksesi kysehyineen, on oikea aika antaa opetusta asteittain tapahtuvasta sielun edistymisestä Jumalan valtakunnassa.” [141:6.2]

Sitten Jeesus laajensi sanomaansa:

”Astuessanne valtakuntaan te synnytte uudesti. Ette voi opettaa syvällisiä hengen asioita niille, jotka ovat syntyneet vain lihasta. Huolehtikaa ensin siitä, että ihmiset syntyvät hengestä, ennen kuin koettatte opettaa heille korkeampia hengen teitä. Älkää ryhtykö näyttämään ihmisille temppelein ihanuuksia, ennen kuin olette ensin vieneet heidät temppeleihin. Esitelkää ihmiset Jumalalle ja Jumalan poikina, ennen kuin käsittelette opinkappaleita Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta.” [141:6.4]

Urantia-kirjaan nimenomaisesti liittyvissä järjestöissä on puutteellisuutta alkuvaiheen evankeliumihoivan suhteen, koska niissä ollaan niin paljon tekemisissä temppelein ihanuuksien kanssa. Mutta näistä organisaatioista voi olla apua valmennettaessa henkilöitä yleistä kulttuurista vuorovaikutusta koskevaan perustyöhön.

Maailmamme historian tarkastelun jälkeen Jeesuksen päätökset keskittyivät hänen määräysvallassaan olleiden voimien käytön rajoittamiseen. Jeesuksen valitsemat menetelmät olivat ”luonnonmukaisia, tavallisia, vaikeita ja vaivalloisia”. Tämä johtuu siitä, että hän tunsi hengelliseen veljeyteen liittyvän rakkauden tien sekä käytännön ja kieltäytyi työntämästä taka-alalle noita ikuisia realiteetteja sekoittamalla evankeliumin perussanomansa uuden aikakautisen ilmoituksen sensaatiomaiseen tosiasiaan. En ehdota yksinkertaista menettelytapaa, joka kävisi tilanteeseen, mutta ehdotan kyllä, että me laadimme menettelytapamme ja ohjelmamme sen Mestarin periaatteen valossa, että alkuvaiheen totuus on omaksuttava, ennen kuin edistyneempi totuus esitetään. Olemmeko halukkaita seuraamaan Mestaria? Jos olemme, eivätkö neljän ensimmäisen aikakautisen ilmoituksen opetukset herää kertomaan meille jotakin *Urantia-kirjan* asemasta palvelutehtävässämme?

5. Oletetaan, että haluamme levittää *Urantia-kirjan* tietämystä ja luoda tuhansia opintoryhmiä, mutta haluamme myös olla viisaita esitellessämme sitä muille. On olemassa joitakin erittäin vaikuttavia projekteja, jotka auttavat meitä saavuttamaan nuo päämäärät. Mitä ne ovat? Tässä on viisi toisiinsa liittyvää voimallista projektia, jotka kirjoittajat itse nostavat esiin kielenkäyttönsä avulla.

Kaikkein tärkeintä on hengellinen kasvu:

Jumalaa tuntevilla luoduilla on yksi kaipaus korkeimpana, yksi palava halu, ja se on halu tulla – sellaisina kuin he sfääreillään ovat – sellaisiksi kuin hän on paratiisillisessa persoonallisuuden täydellisyydessään ja vanhurskaan korkeimmuuden universaalissa sfäärissään. [1:0.3]

Nykyihmisen suurena haasteena on saada parempi yhteys ihmismieleessä olevaan jumalalliseen Opastajaan. [196:3.35]

Johtajilta edellytetään enemmän. Onko palveltamme niin syvällistä kuin luvun 5 jaksossa ”Oikea palvelonta” on ilmaistu? Rukoilemmeko sillä perin pohjaisuudella kuin mitä edellytetään vetoamisen menestyksellisyyttä koskevilla säännöillä (91:9.1)? Opiskelemmeko esimerkiksi *Urantia-kirjaa* niin utteerasti, että voimme sovittaa omiin henkilökohtaisiin ilmestyksiimme liittyvän innokkuutemme ja uskomuksemme yhteen aikakausikohtaisen ilmoituksen hoitoon liittyvien periaatteiden kanssa?

Tällainen on toinen projekti:

Kuluvan aikakauden uskonnollinen haaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdentyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. [2:7.10]

(Totuuteen, kauneuteen ja hyvyyteen liittyvän kurssin internetsivusto on [https:// sites.google.com/a/kent.edu/jwattles/](https://sites.google.com/a/kent.edu/jwattles/). Pyytäkää, jos haluatte tarkastella elämisen filosofiaa koskevia julkaisemattomia lukuja)

Kolmantena projektina on evankeliumin julistaminen ajatuksin, sanoin ja teoin:

Koko Urantia odottaa Mikaelin jalontavan sanoman julistamista ilman, että tätä kuormittavat ne opinkappaleet ja dogmit, jotka ovat kertyneet yhdeksäntoista vuosisataa jatkuneesta yhteydestä evolutionaarista alkuperää oleviin uskontoihin. Se betki on koittamassa, jolloin buddhalaisuudelle, kristinuskolle, hindulaisuudelle ja jopa kaikkien uskontojen piiriin kuuluville kansoille ei enää esitetä evankeliumia Jeesuksesta, vaan Jeesuksen evankeliumin elävää, hengellistä todellisuutta. [94:12.7]

Tämän valtakuntaevankeliumin bellittämätön julistaminen on jonakin päivänä tuova kaikille kansakunnille uuden ja uskomattoman vapauduksen, ähyllisen kablettomuuden ja uskonnollisen vapauden. [178:1.9]

Evankeliumin ajatus voi olla asenteenamme missä tahansa suhteessa. Elämän sanoistamme tulee spontaaneja, kun meillä on täydellinen käsitys rakkaudesta ja kun valmiutemme palveluun teoissa on aitoa.

Urantia-kirja on osa Urantian lahjoittautuneen Pojan jälkeistä aikakautta, ja tästä asiayhteydestä löytyy neljäs projektimme: välitön *hengellisen veljeyden* saavut-

taminen sekä asteittainen *sosiaalisen veljeyden* saavuttaminen sosiaalisen veljeyden, älyllisen toiminnan tulosten keskinäinen vaihdon, eettisen heräämisen, poliittisen viisauden ja hengellisen ymmärryksen avulla (52:5.10).

Viides projekti on ekumeeninen:

Urantian suuri toivo on siinä mahdollisuudessa, että uusi ilmoitus Jeesuksesta uusin ja entistä laajemmin esityksin hänen pelastavasta sanomastaan hengellisesti yhdistäisi rakastavan palvelun puitteissa hänen nykyisten tunnustuksellisten seuraajiensa monilukuiset perheet. [195:10.16]

(Katso maailman uskontoihin liittyvää materiaalia kurssini internetsivustolla.)

Urantia-kirjan lukijat huomaavat, että heiltä edellytetään monien asioiden tekemistä, mutta Isän tahtona ei voi olla se, että jokainen henkilö tekee niistä jokaisen. Monet meistä ovat jo liiankin sitoutuneita, ja sen vuoksi olemme vaarassa menettää kiinnostuksemme, kosmisen vaikuttavuutemme. Siitä huolimatta se, että kiinnitämme riittävästi huomiota näihin projekteihin, pitää meidät tasapainossa. Mitä enemmän elämme siten, että Jeesus elää meissä uudelleen, toimimme yhteistyössä uuden elämänfilosofian suhteen, työskentelemme sosiaalisen veljeyden parissa ja huolehdimme siitä, että muut syntyvät hengestä ennen kuin esittelemme heidän tiedonhaluisille mielilleen *Urantia-kirjan* – sitä enemmän me todennäköisesti löydämme viisaita, kärsivällisiä ja evolutionaarisia toimintatapoja ja ohjelmia yhteistyössä ohjaajiemme kanssa. On olemassa tapoja suorittaa näitä projekteja ja valmentaa

johtajia ja opettajia opintoryhmissä; ja me voimme kysyä, kuinka meidän organisaatiomme pystyisivät luovasti tukemaan yksilöitä tarttumaan näihin projekteihin.

Minä voin tarjota apuani evankeliumikoulussa niiden dokumenttien muodossa, joita käytän opettaessani filosofian ja uskonnon kurseilla (<https://sites.google.com/a/kent.edu/jwattles/>), sekä *Urantia-kirjan* lukijoiden uudella internetsivustolla, jolta voitte löytää enemmän tässä keskustelussa esitettyjä mielipiteitä tukevia yksityiskohtia: <https://sites.google.com/a/kent.edu/study-grow-construct-proclaim-share/>.

Sanalla sanoen, johtajuuden resepti edellyttää kolmea ainesosaa: innokasta *Urantia-kirjan* opiskelua, huomattavaa yhteyttä evolutionaariseen tietoon ja äärimmäisen suurta omistautumista jumalallisille *metodeille* korkeiden *päämäärien* tavoittelussa. Minä uskon, että me näkymättömien ystäviemme johdattamina lopulta onnistumme *Urantia-kirjan* suhteen. Minun huolenaiheeni on tämä: missä määrin me joudumme harhaan suhtautuessamme välinpitämättömästi ikuisen totuuden periaatteiden mukaiseen viisauteen, varman menestyksen tiehen, kuuliaisuuteemme meille annettuihin ohjeisiin ja Mestarin selviin opetuksiin? Rukoilen teille jumalallista viisautta, kun arvioitte tai teette omia suuria päätöksiänne *Urantia-kirjan* parissa työskentelemisen suhteen. Ja minä rakastan teitä, päädyittepä minkälaiseen päätelmään tahansa!

Kääntänyt Jouni Nurmi

Tervetuloa johtajuutta ja palvelun pyhyttä käsittelevään symposiumiin

Vuoden 2011 johtajuussymposiumin tervehdyspuhe

RICK LYON
Yhdysvallat

Kiittäkäämme Taivaallista Isäämme ja antaakaa kaikki kunnia ajatustensuuntaajille, jotka ohjasivat meidät tänne tänään. Osoitamme kiitollisuutemme näkymättömien ystäviemme avusta, koska heidän kättensä jälki näkyy tämän tapahtuman suunnittelussa. Kiitämme myös Kansainvälistä palvelujohtokuntaa siitä, että se arvostaa johtajuuden merkitystä ja tarvetta nykyisten ja tulevien johtajien kouluttamiseen ja kehittämiseen. Tämän symposiumin järjestelykomiteaan kuulunut ryhmä jo ennestään kiireisiä ihmisiä kulki toisenkin virstan äärimmäisyyteen tehdäkseen tämän tapahtuman mahdolliseksi. Monilta ihmisiltä on mennyt paljon aikaa ja energiaa tämän tapahtuman aikaansaamiseksi, ja annamme arvoa kaikelle heidän tekemälleen työlle. Saakoot he palkintonsa henkisenä tyydytyksenä ja hie-

noina muistoina siitä, mitä me saamme tällä viikolla aikaiseksi.

Olemme hyvin kiitollisia niille monille tämän symposiumin taloudellisille tukijoille, joitten avulla kaukaisista paikoista kotoisin olevat ihmiset pääsivät luoksemme tänä iltana. Iloitsemme siitä, että saamme jakaa tämän viikon veljiemme ja sisartemme kanssa, jotka ovat kotoisin 24 eri maasta ympäri maailmaa.

Haluan myös osoittaa mitä sydämellisimmät kiitokset teille kaikille, jotka otitte aikaa perheeltänne, työltänne ja omasta elämästänne päästäksenne luoksemme tänä iltana. Te ja teidän aktiivinen osallistumisenne tekevät tästä tapahtumasta onnistuneen.

Jumala on johdattanut teidät tänne tällä viikolla tietystä syystä. On tärkeää, että olette täällä, koska tekemämme työ on tärkeää. Uskon tämän ilmolituk-

sen olevan sellaisenaan tämän planeetan tärkein projekti tällä hetkellä. Koska todellakin piittaamme siitä, että veljillämme ja sisarillamme on mitä syödä, hyvä sairaanhoito ja kunnollinen koulutus, haluamme pitää huolta myös heidän ikuisesta sielustaan. Jumala on antanut meille tämän mahdollisuuden ja tämän velvollisuuden. Olette tehneet valinnan kuuluaksenne viidennen aikakautisen ilmoituksen johtohenkilöihin. Urantialla on ollut suuria hengellisiä johtajia menneisydessä. Tänään keskuudessamme on myös suuria johtajia. Ja tällä viikolla koulutamme ja kehitämme suuria johtajia tulevaisuutta varten.

Urantia-säätiön johtokunnan jäseniä, UAI:n edustajaneuvoston jäseniä, Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäseniä, kansallisten ja paikallisten yhdistysten johtajia, Urantia Book Fellowshipin johtajia, opintoryhmien vetäjiä sekä muuta tähän ilmoitukseen liittyviä johtohenkilöitä kaikilta tasoilta on läsnä tässä symposiumissa.

Huomenna tapaatte Foorumin ja Kontaktikomisio- n jäsenten jälkeläisiä. Meillä on myös kunniavieraina Carolyn Kendall, joka oli alkuperäisen foorumin jäsen, sekä Cathy Jones ja Tonia Baney, jotka loivat IUAn, nykyisen UAI:n.

Ottakaa tästä viikosta kaikki irti, keskustelkaa tämän ilmoituksen johtajien kanssa, esittäkää kysymyksiä, jakakaa ajatuksianne, huolenaiheitanne ja ideoitanne. Rakentakaa oma sosiaalinen verkostonne tämän maailmanlaajuisen Urantia-kirja-yhteisön johtajien kanssa. He ovat henkilökohtainen tukiryhmänne, jonka puoleen voitte kääntyä apua tai rohkaisua tarvittaessa. Sinun ei tarvitse kamppailla turhautuneisuuden tai hämmennyneisyyden kanssa, kun tunnet henkilökohtaisesti jonkun, joka on valmis jakamaan työllä ja vaivalla hankkimansa kokemuksen ja viisau- den kanssasi. Johtajana oleminen ei välttämättä tarkoita yksin olemista.

Yksi lempipuhujistani on Doug Wead. Hän kertoo juttua siitä, kuinka hän opiskeluaikoinaan muiden mukana protestoi nälänhätää vastaan kieltäytymällä syömästä lounasta koulussa. Jos ruoka oli yhtään samanlaista kuin oman kouluni ruoka, kysymyksessä ei ollut suurikaan uhraus. Mutta he sanoivat: ”Ottakaa meistä opiksi! Emme syö, jotta nälkää näkevät lapset saisivat ruokaa syödäkseen.” Vartuttuaan ja päästyään todelliseen maailmalle hän oppi, ettei tyhjillä lautasilla ruokita nälkää näkeviä. Nälkäisten ruokkiminen vaati myös joitain tekoja. Tarvitsemme ihmisiä valmistamaan maaperän. Tarvitsemme ihmisiä kylvämään siemenet. Tarvitsemme ihmisiä elonkorjuuseen ja leivänpaistoon. Tarvitsemme sinua tekemään sen, mihin hyvänsä Jumala on sinut johdattanut. Johtajuus edellyttää toimintaa.

Uskon, että olemme täällä tänä iltana, koska haluamme ruokkia nälkäisiä. Tarjoamamme ruoka on elämän leipää – uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä ja uusi ymmärrys hänen evankeliumiinsa sisältävästä ikuisesta pelastuksesta. Monilla ihmisillä on *Urantia-kirjan* tarjoaman ruoan nälkä, ja te olette se suola, jossa on pelastuksen maku.

Tämä maailma kaipaa eniten sitä, että se näkee

Jeesuksen elävän taas maan päällä niiden hengestä syntyneiden ihmisten kokemuksessa, jotka tehokkaasti paljastavat Mestarin kaikille ihmisille. Tarvitsemme opettajia ja johtajia julistamaan tätä uutta ilmoitusta Jeesuksesta ja hänen pelastussanomastaan nälkäisiä ihmisiä täynnä olevalle maailmalle. Jakaamme siis elämän leipää perheellemme ja ystävillemme kaikissa mahdollisissa tilanteissa, sillä tyhjtä lautaset eivät ruoki nälkäisiä.

Urantia-kirjasta käy ilmi, miten tärkeä arvo ja merkitys johtajuudella ja organisaatiolla on. Kaikki aina Paratiisista suuruniversumin ja planeettahallitusten kautta perheeseen hyötyvät organisaatiosta ja johtajuudesta. Aatami ja Eeva käyttivät kuusi ensimmäistä Urantialla viettämäänsä päivää suunnitteluun ja organisointiin. Apostoleille luotiin organisaatio, jossa kaikilla oli erityistehtävä ja -vastuu. Meidänkin tulee organisoitua, ja tarvitsemme hyviä johtajia saattaaksemme oman työmme loppuun tehokkaasti ja koskettavasti.

UAI:n tehtävänä on vaalia opintoryhmiä ja syvälistä *Urantia-kirjan* opiskelua. Päämääränämme on tuottaa opettajia ja johtajia viidettä aikakautista ilmoitusta varten ja jakaa nämä oppimme veljimmme ja sisartemme kanssa Urantialla. Suorittamalla näitä tehtäviä saatamme ihmiset lähemmäksi Jumalaa, esittelemme Jumalan kaikkia kuolevaisia rakastavana Isänä ja kaikki kuolevaiset ihmisten veljeskuntana. Tämä on hengellinen tehtävämme.

Puhumme usein ”omasta missiostamme”, mutta Mark Kurtz muistutti minua siitä, ettei kysymys ole ”meidän” missiostamme. Tämä on Kristus Mikaelin missio, sillä hän antoi luvan Urantia-kirjaprojektille ja me kaikki osallistumme ”hänen” suunnitelmaansa Isämme tahdon mukaisesti. Voisiko mikään olla sitä tärkeämpää? Voisiko tällä planeetalla olla mitään otollisempaa tilaisuutta kuin palvella tämän ilmoituksen johtotehtävissä? Minulla on siihen vastaus. Onko sinulla?

Yksi tärkeimmistä kuolevaisena kokemanne elämänvaiheen aikana opittavista läksyistä on ryhmätyö. Täydellisyyden sfäärejä kansoittavat ne, jotka ovat oppineet tämän taidon työskennellä yhdessä muiden olentojen kanssa. Harvalukuiset ovat ne velvollisuudet, jotka maailmankaikkeudessa osoitetaan yksinäisen palvelijan suoritettaviksi. [28:5.14]

Ryhmätyön opiskelu on mahdotonta ilman ryhmää. Osallistumisemme jonkin organisaation, yhdistyksen tai ihmisryhmän työhön antaa meille mahdollisuuden olla osa ryhmää. Ryhmän jäsenenä meillä on suurempi mahdollisuus palveluun, enemmän voimavaroja palvellaksemme useampia ja kestävä pohja, jolta valomme voi loistaa pitemmälle ja laajemmalle.

Sivilisaatiossa on paljon, hyvin paljon sen varassa, että löytyy innostunutta ja tebokasta kuormankäiskomisen henkeä. Painavaa taakkaa nostettaessa ei kymmenestä miehestä ole juurikaan enempää hyötyä kuin yhdestä, elleivät he nosta yhdessä – kaikki samalla hetkellä. Ja tällainen ryhmätyö – sosiaalinen yhteistyö – on johtajuuden varassa. [81:6.37]

Ryhmä tarvitsee johtajan koordinoimaan ponnistuksia, moninkertaistamaan jäsenten henkilökohtaiset kyvyt ja tekemään heistä tiimin. Niillä ihmisillä meistä, jotka saivat kunnian osallistua tämän ilmoituksen alkutaipaleelle, on suuri työ tehtävänä, raskas taakka nostettavaksi. Me tarvitsemme johtajia ohjaamaan ja rohkaisemaan niitä, joita tämä ilmoitus inspiroi, ja nostamaan tämän planeetan pimeyden syvyyksistä valoon.

Jos huomaamme yht'äkkiä olevamme yksin kaupungin pimeällä kadulla, mihin menemme tunteaksemme olevamme taas turvassa? Sinne, missä on valoa. Kun sähkökatkon aikana yritämme päästä ulos pimeästä huoneesta, kuka näyttää meille tietä? Se, jolla on valo. Kun ponnistelemme päästäksemme pois hengellisestä pimeydestä, kuka näyttää meille tietä? Se, jolla on valo.

Te olette maailman valo. Kukkulalle rakennettu kaupunki ei voi olla kätöksä. Eivätkä ihmiset sytytä kynttilää ja pane sitä vakan alle vaan kynttilänjalkeaan; ja se antaa valoa kaikille talossa oleville. Antakaa valonne loistaa ihmisten edessä, jotta he saattavat nähdä hyvät työnne ja johdattua ylistämään Isääne, joka on taivaassa. [140:3.13]

Tämän ilmoituksen johtotehtävissä sinä olet se, jolla on valo. Älä piilota kynttilääsi vakan alle, vaan kannattele sitä korkealla, jotta kaikki sen näkevät. Kuten yöperhosia, myös ihmisiä valo houkuttelee puoleensa. Siis anna valosi loistaa, jotta muut löytäisi-

vät tiensä ulos pimeydestä ylistääkseen meidän Isääme, sillä sinä olet tämän maailman valo.

Luvussa 163, ”Seitsemänkymmenen opettajan virkaanastujaiset Magadanissa”, kerrotaan: hyvästellessään näitä seitsemääkymmentä virkaanastujaisen jälkeen Jeesus sanoo, että evankeliumia valtakunnasta on julistettava koko maailmalle, niin pakanoille kuin juutalaisillekin. Hän sanoi heille, että ihmisen kaikki velvollisuudet sisältyvät tähän yhteen ainoaan käskyyn: Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta mielestäsi ja kaikesta sielustasi ja lähimmäistä niin kuin itseäsi.

Simon Pietari jatkoi kehottamalla, että he tuntisivat rohkeutta, sillä he tulisivat kohtaamaan vihamielisyyttä, ja että heillä olisi uskoa ja luottamusta siihen, että kaikki se, minkä he tarvitsevat, heille annetaan. Hän pyysi heitä osoittamaan intoa ja tarmoa ollessaan Mestarin asialla.

Hän pyysi heitä rukoilemaan koko ajan lisää työntekijöitä lähetettäväksi evankeliumin elonkorjuuseen. Hän selitti, että kun joku rukoilee niin, hän luultavasti toteaa myöhemmin itse: ”Tässä minä olen, lähetä minut.”

Uskon, että jokainen meistä on täällä tänä iltana, koska mekin olemme todenneet: ”Isä, tässä minä olen, lähetä minut.”

Ja hyvät ystävät, sitä johtajuus nimenomaan tarkoittaa.

Kääntänyt Risto Mäntynen

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomenoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA

© 2011 Kansainvälinen Urantia-yhdistys